

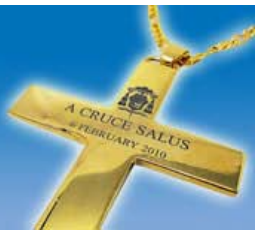
วันฉลองและเสกวัดนักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี บ้านซ่อมกอก

(วันเสาร์ที่ 2 มีนาคม ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก พระเยซูเจ้าทรงเป็นนักเทศน์พเนจร พระองค์ทรงเป็นอาจารย์ที่เดินทางเทศนาสั่งสอนไปเรื่อย ๆ ประชาชนส่วนใหญ่ที่พระองค์ทรงพบปะระหว่างทางเป็นสามัญชนธรรมดา พวกเขาเป็นคนยากจนและต่ำต้อยในสายตาของบรรดาผู้นำทางศาสนาและผู้ปกครองบ้านเมืองในสมัยนั้น พวกเขาต้องทำงานหนักเพื่อเลี้ยงครอบครัวจนแทบจะไม่มีเวลาให้กับอย่างอื่น ยิ่งกว่านั้น ในชีวิตทางศาสนาพวกเขาต้องถือตามกฎเกณฑ์มากมายซึ่งผู้นำทางศาสนาได้กำหนดไว้ บรรดาธรรมจารย์และชาวฟาริสีได้ทำให้ศาสนาที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษซับซ้อนมากยิ่งขึ้นโดยออกกฎเกณฑ์เพิ่มขึ้นมากมายจากบทบัญญัติที่ไม่เสสได้รับจากพระเจ้า ผลที่ตามมาคือบทบัญญัติเหล่านั้นกลายเป็นสิ่งที่ไม่สามารถปฏิบัติตามได้สำหรับคนยากจนทั้งหลาย เป็นแอกที่หนักอึ้ง และทำให้จิตใจของพวกเขาไม่สงบ พวกเขา รู้สึกว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ ทำผิดต่อพระเจ้า และไม่มีความสุขกับการรับใช้พระเจ้าเลย

ในพระวรสารวันนี้ พระเยซูเจ้ากำลังตรัสกับประชาชนกลุ่มนี้โดยตรง เมื่อพระองค์ตรัสว่า **“ท่านทั้งหลายที่เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาพบเราเถิด เราจะให้ท่านได้พักผ่อน”** (มธ 11:28) การพักผ่อนที่พระองค์ทรงสัญญาขึ้นนี้เป็นการปลดปล่อยพวกเขาจากความรู้สึกที่ว่า การรับใช้พระเจ้าเป็นภาระหนักและน่าเบื่อ พระองค์ทรงปรารถนาที่จะทำให้การรับใช้พระเจ้ากลายเป็นความสุขใจและการพักผ่อน ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงเชื่อเชิญพวกเขาให้สลัดแอกเก่าที่ขัดขวางพวกเขาไม่ให้เข้าถึงพระเจ้าและมารับแอกใหม่ที่จะนำพวกเขาไปสู่ชีวิตนิรันดร์ **“จงรับแอกของเราแบกไว้ และมาเป็นศิษย์ของเรา เพราะเรามีใจสุภาพอ่อนโยน และถ่อมตน จิตใจของท่านจะได้รับการพักผ่อน”** (มธ 11:29) แอกที่พระองค์ทรงพูดถึงประกอบด้วยบทบัญญัติเพียงประการเดียวคือ บทบัญญัติแห่งความรัก

เมื่อพระเยซูเจ้าทรงพูดถึงบางสิ่งในฐานะ **“แอกที่ต้องแบกไว้”** พระองค์ทรงต้องการชี้ให้เห็นว่าสิ่งนั้นเป็นเรื่องสำคัญและขาดไม่ได้ อันที่จริง คำพูดของพระเยซูเจ้าในพระวรสารวันนี้เป็นเรื่องน่าแปลกใจไม่น้อย เพราะปกติแล้วสิ่งที่พระองค์ทรงเรียกร้องหรือเชื่อเชิญให้ทำมักจะเป็นเรื่องที่ยาก ทางที่จะนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ ซึ่งพระองค์นำเสนออีกเป็นทางเล็กๆ และลำบาก มีน้อยคนที่จะเดินบนเส้นทางสายนี้ ประตูดุที่พระองค์ทรงปรารถนาให้ผู้ติดตามพระองค์ก้าวผ่านเป็นประตูที่แคบๆ แต่ในพระวรสารวันนี้พระองค์กลับบอกว่าแอกของพระองค์อ่อนนุ่มและภาระของพระองค์ก็เบา (เทียบ มธ 11:30) ที่เป็นเช่นนั้นจึงไม่ใช่เพราะเหตุผลอื่นนอกจาก

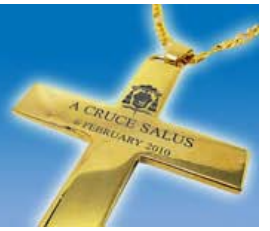
ความจริงที่ว่าเราแต่ละคนต้องแบกแอกขึ้นนี้ด้วยความรักนั่นเองนักบุญออกัสติน พระสังฆราชแห่งเมืองฮิปโป พุดไว้อย่างถูกต้อง เมื่อท่านบอกว่า “Ama, et fac quod vis” รักและทำสิ่งที่ท่านปรารถนาเถิด นั่นคือ ทำอะไรก็ได้ แต่ขอให้ทำด้วยความรัก แล้วเราจะรู้สึกว่สิ่งที่เรากำลังทำนั้นเป็นความสุขอย่างหนึ่ง ธรรมทูตท่านหนึ่งเล่าให้พ่อฟังว่า ขณะที่ท่านกำลังเดินไปเยี่ยมสัตบุรุษตามบ้าน ท่านพบเด็กคนหนึ่งกำลังแบกน้องชายไว้บนหลัง ท่านจึงถามเด็กคนนั้นว่า “หนูไม่หนักหรือ?” เด็กคนนั้นตอบทันทีว่า “ไม่ครับ เด็กคนนี้เป็นน้องชายของ **ผมเอง**” เหตุผลที่ทำให้เด็กคนนั้นไม่รู้สึกว่สิ่งที่เขากำลังทำอยู่หนัก เพราะเด็กอีกคนหนึ่งเป็นน้องชายของเขา และเขาก็รักน้องชายคนนั้นด้วย ถ้าไม่ใช่ น้องชายของเขา เขาอาจจะรู้สึกว่มันเป็นแอกที่หนักสำหรับเขาก็ได้

นักพระคัมภีร์ท่านหนึ่งพยายามอธิบายว่ทำไมแอกของพระเยซูเจ้าจึงอ่อนนุ่มและเบา ท่านบอกว่าในสมัยของพระเยซูเจ้า ปรกติแล้วเวลาชาวฮีบรูจะไถนา พวกเขาจะใช้วัวสองตัวและใส่แอกยาวอันเดียวไว้บนคอวัวทั้งสองตัวเพื่อช่วยต่อการควบคุมให้พวกมันเดินไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเชิญชวนให้เรารับแอกของพระองค์แบกไว้ พระองค์คงมีภาพนี้อยู่ในใจ ด้วยเหตุนี้ เราอาจถามตัวเองว่ แล้วใครละคือคนที่ช่วยเราแบกแอกดังกล่าว? แน่นนอน คนที่ช่วยเราแบกแอกคงไม่ใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซูเจ้าพระองค์เอง อันที่จริง แอกเป็นของพระองค์และพระองค์ทรงเพียงเชิญชวนเราให้มาเป็นเพื่อนร่วมทีมกับพระองค์เท่านั้น ดังนั้น แอกของพระเยซูเจ้าจึงไม่ใช่เพียงแอกจากพระเยซูเจ้า แต่เป็นแอกที่เราแบกพร้อมกับพระองค์ด้วย การรับเอาแอกของพระเยซูเจ้ามาแบกไว้จึงเป็นการร่วมทีมกับพระองค์ การร่วมชะตากรรมเดียวกันกับพระองค์ และการร่วมมีส่วนในพันธกิจเดียวกันกับพระองค์นั่นเอง ถ้าเรายอมรับเอาแอกของพระเยซูเจ้าไว้ เราจะไม่แบกแอกนั้นโดยอาศัยกำลังความสามารถของเราตามลำพัง แต่เราจะแบกแอกนั้นพร้อมกับพระองค์โดยอาศัยพระกำลังที่มาจากพระองค์

พี่น้องที่รัก เราทุกคนมีภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากพระเยซูเจ้าด้วยกันทั้งนั้น อาจจะมีมากหรือน้อยแตกต่างกัน ถ้าจะเปรียบเทียบก็คงไม่ต่างจากแอกที่พระเยซูเจ้าทรงเชิญชวนเราให้รับแบกไว้ นั่นเอง ถ้าเรารู้สึกว่แอกดังกล่าวหนักและน่าเบื่อ สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าเราไม่ได้รับแบกแอกนั้นไว้ด้วยความรัก เมื่อไม่มีความรัก แอกที่เรา กำลังแบกก็ขาดความหมาย แต่เมื่อเราแบกแอกนั้นไว้ด้วยความรัก เราจะรู้สึกว่มีความสุขที่มีส่วนร่วมในพันธกิจเดียวกันกับบุคคลที่เรา รัก จำไว้เสมอว่เราไม่ได้แบกแอกคนเดียว แต่แบกพร้อมกับพระเยซูเจ้า พระองค์ทรงอยู่เคียงข้างเราเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เราประสบความทุกข์ยากลำบากมากที่สุดในชีวิตเรา คนอื่นอาจทิ้งเราไป แต่พระเยซูเจ้าไม่มีวันทอดทิ้งผู้ที่ เป็นของพระองค์ พระองค์จะประทานพระกำลังแก่เรา คอยให้กำลังใจ และร่วมแบกภาระและแอกอันนั้นไปพร้อมกับเรา คงมีประโยชน์

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

อย่างมากทีเดียวถ้าเราจะเริ่มต้นแต่ละวันด้วยการอธิษฐานภาวนาต่อพระเยซูเจ้าว่า “ข้าแต่พระเยซูเจ้า โปรดช่วยข้าพเจ้าให้ตระหนกอยู่เสมอว่าไม่มีปัญหาใดที่ข้าพเจ้าจะเผชิญในวันนี้ที่พระองค์และข้าพเจ้าร่วมกันแล้วไม่สามารถจัดการแก้ไขได้” นี่แหละคือวิธีการหนึ่งที่จะทำให้เราแต่ละคนรู้สึกว้าแอกของพระเยซูเจ้าที่เรา รับแบกไว้ในแต่ละวันนั้นอ่อนนุ่มและภาระที่พระองค์ทรงมอบหมายให้เราทำนั้นเบา ขอนักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซีผู้เจริญชีวิตในความยากจนตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้าและยึดมั่นในความรักที่อยู่เหนือความยุติธรรมเป็น กำลังใจให้เราและช่วยเราให้ทำภาระหน้าที่ที่ได้รับหมายในแต่ละวันอย่างมีความสุข **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**